

Vorbereiding 23.4: Thomas belijdt zijn (on)geloof

SCHRIFTGEDEELTE

Johannes 11:16
Johannes 14:4-6
Johannes 20:24-29

THEMA

Thomas belijdt zijn (on)geloof

EXEGESE

Johannes 11:16

In dit hoofdstuk lezen we over Lazarus, een goede vriend van Jezus, die ziek wordt. Zijn zussen, Martha en Maria, hadden Jezus laten roepen toen Lazarus ziek was, maar Jezus heeft twee dagen gewacht en Lazarus is in die tijd gestorven. De Heere Jezus vertelt Zijn discipelen dat zij naar Judea, naar Bethanië zullen gaan (vers 7). De discipelen reageren afwijzend: de Joden wilden U stenigen en U wilt daar heen gaan? Jezus geeft dan de volgende reden voor deze reis: 'Lazarus slaapt, maar Ik ga naar hem toe om hem uit de slaap op te wekken' (vers 11). De discipelen begrijpen niet dat Jezus hier over de dood spreekt, totdat Jezus zegt: 'Lazarus is gestorven'. Naast de eerste reden waarom Jezus naar Bethanië gaat (de opwekking van Lazarus), heeft Jezus nog een doel (vers 15): het geloof van de discipelen.

Dan horen we Thomas, de discipel die ook wel Didymus genoemd werd. Didymus betekent tweeling – het zou goed kunnen dat Thomas er 'een van een tweeling' is. Deze Thomas zegt tegen de andere elf discipelen: 'Laten ook wij gaan om met Hem te sterven'. We leren Thomas hier kennen als iemand die zwaarmoedig is. Ook is hij een realist. Hij heeft zijn Meester hartelijk lief – hij geeft immers aan zelfs wel voor Hem te willen sterven! – maar staat zichzelf voor het zien van het licht van het geloof zo in de weg (zie ook Johannes 20). Als Jezus dan echt naar Judea wil gaan, laten we dan maar met Hem meegaan. Al staat ons leven dan ook op het spel...

Thomas rekent hier niet met de opstandingskracht van zijn Meester. Niet zij zullen sterven, maar de dode Lazarus zal weer leven. Jezus Zelf is immers de Opstanding en het Leven. En eenieder die in Hem gelooft, zál leven! Deze geloofsles moet Thomas nog leren. En is het ook voor ons niet weer elke keer een les? De Heere Jezus geloven op Zijn Woord, gaan op de weg die Hij wijst. Achter Hem aan – het leven tegemoet.

Johannes 14:4-6

In Johannes 13:36 had Petrus aan Jezus gevraagd: 'Heere, waar gaat U heen?'. De Heere Jezus vertelt hierop dat zij Hem niet nu maar later kunnen volgen. Petrus reageert door te zeggen dat hij zelfs zijn leven wel wil geven om Jezus te kunnen volgen. Dan voorzegt Jezus de verloochening.

In Johannes 14 lezen we troostwoorden van de Meester aan Zijn leerlingen. Ze hoeven niet ontroerd te zijn want Hij gaat heen om voor hen plaats te bereiden. En na al die jaren onderwijs kan Jezus daaraan toevoegen: 'Waar Ik heen ga, weet u, en de weg weet u'.

Maar dat blijkt niet zo te zijn. We horen Thomas de vraag van Petrus herhalen: 'Heere, we weten helemaal niet waar U heen gaat, hoe kunnen we dan ooit de weg weten?'. Thomas heeft de uitleg (vers 1-3) blijkbaar niet begrepen. We ontmoeten hier Thomas met zijn verstandelijke kritiek op wat Jezus in Zijn majesteit aangaat (zoals ook in Johannes 11 en 20). Hij verstaat de geestelijke betekenis van de woorden die Jezus spreekt niet.

Nogmaals geeft de Heere Jezus onderwijs. Hij wordt niet moe om Zijn discipelen de waarheid te verkondigen. Hij legt uit dat Hij Zelf de Weg naar de Vader is. Jezus gaat hen voor naar de Vader. Hij zal een weg openen voor ieder die gelooft dat Hij de Waarheid en het Leven is. Deze weg omhoog begint bij het kruis. Jezus is de Weg, de Vader de bestemming.

Johannes 20:24-29

Vers 24-25 Jezus is opgestaan en is aan de discipelen verschenen op de avond van die eerste Paasdag. In dit vers lezen we dat Thomas – die ook wel Didymus (tweeling) genoemd wordt) – ontbrak. Hij wordt aangeduid als 'een van de twaalfen'. Hij hoort nog steeds bij de kring van discipelen. Het is waarschijnlijk dat Thomas ergens op die dag uit de discipelkring vertrokken is. Hij heeft het getuigenis van de vrouwen gehoord, maar hij kan het niet geloven. Het enige waar hij zeker van is, is dat zijn Meester dood is. Vanwege zijn ongelof, zijn pessimisme, zijn ergernis heeft hij een week langer in het duister gezeten.

Maar dan komen zijn medediscipelen, uit liefde en bezorgdheid: 'Wij hebben de Heere gezien!' Hij is niet langer dood, Hij leeft! Radicaal houdt Thomas deze waarheid van zich af: hij wil bewijs zien. Alleen het zien en voelen van de littekens kunnen hem van zijn ongelof afbrengen.

Vers 26-27 Toch is er iets veranderd bij Thomas, want een week later is hij wel aanwezig bij de discipelen. En opnieuw verschijnt de opgestane Jezus aan Zijn discipelen. Hoewel de deuren gesloten waren, staat Jezus in hun midden. Hij komt met Zijn vrede. Als Jezus in je leven verschijnt, brengt Hij Zijn vrede en genade mee.

Direct richt de Heere Jezus Zich tot Thomas. Hij weet precies wat er in het hart van deze discipel omgegaan is. Hij kent ons door en door. Dat geldt ook voor ons ongelof!

Thomas wordt genodigd om te komen, om te zien en om te voelen. Bovenal roept Jezus hem hiermee op om niet ongelovig maar gelovig te zijn. Houd op ongelovig te zijn, laat het ongelof betreffende de opstandig toch varen. Kom, kijk, voel en geloof!

Vers 28 We lezen niet dat Thomas daadwerkelijk gevoeld heeft aan de littekens. Dat hoeft ook niet. Hij heeft zijn Meester gezien en dat is genoeg. Hij belijdt zijn geloof met de woorden 'mijn Heere en mijn God'. Het licht breekt door in Thomas' zelfgekozen duisternis. Het wordt hem helemaal duidelijk: U bent Heere, U bent God. Ja, meer nog: U bent mijn Heere en mijn God! Nu ziet Thomas Wie zijn Meester is. Hij is de Kurios, Hij regeert en heerst. Jezus is werkelijk God. Deze belijdenis doet denken aan Johannes 1:1 en 18 waar de evangelist aan het begin van zijn evangelie over Jezus spreekt als 'het Woord was God' en 'de eniggeboren Zoon van de Vader'. Tot deze belijdenis is Thomas gekomen.

En het is het verlangen van de evangelist Johannes dat iedereen die zijn getuigenis leest, tot deze zelfde belijdenis zal komen (20:31).

Vers 29 De Heere Jezus bevestigt het geloof van Thomas. Thomas zag en geloofde. Dat 'voorrecht' hebben de gelovigen na de hemelvaart niet meer. Zij zullen niet zien en tóch geloven. Hén noemt de Heere Jezus in het bijzonder 'zalig'. Petrus getuigt hierover in 1 Petrus 1:8: 'Hoewel u Hem niet gezien hebt, hebt u Hem toch lief. Hoewel u Hem nu niet ziet, maar gelooft, verheugt u zich met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde'.

Zo mag ook Thomas zich scharen achter dat apostolische getuigenis: ik geloof in Jezus Christus... op de derde dag weer opgestaan uit de doden!

Woordstudie

Discipel

Andreas wordt tot discipelschap geroepen. Daarom is het van belang om te kijken naar de inhoud van dit woord. In de eerste eeuw na Chr. kwam het veelvuldig voor dat leraren een groep leerlingen om zich heen verzamelden. We zien dit niet alleen in de filosofische wereld, maar ook in Joodse kringen. Het discipelschap van Jezus onderscheidt zich echter op verschillende manieren van het discipelschap uit de toenmalige wereld. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan de volgende aspecten:

1. Het initiatief tot het kiezen van de leerlingen lag bij Jezus;
2. In het geval van de twaalf discipelen betekende dit het achterlaten van hun dagelijkse leven;
3. Jezus kiest niet voor status en aanzien: vissers, een tollenaar en zelfs een zeloof vormden de kring van zijn volgelingen;
4. Discipelschap is levenslang en ging niet om een carrière waarbij men uiteindelijk zelf promoveerde tot rabbi;
5. Discipelschap impliceerde gehoorzaamheid aan Jezus' geboden.

GELOOFSLEER

HC zondag 11	Door het geloof lidmaat van Christus, Zijn Naam belijden
HC zondag 7	Het ware geloof
NGB art. 14	Het onvermogen van de mens tot het ware goed

GEBEDSPUNTEN

- We danken U Heere Jezus, dat U sterker bent dan de dood. Wilt U ook ons dode hart levend wilt maken.
- Geeft U ons ook zin om in de Bijbel te lezen. Want die woorden wilt U toch gebruiken om ons hart aan te raken.
- We danken U voor de mensen die ons de Bijbel uitleggen.
- Bewaar ons voor ongelooft. Dat we Uw Woorden niet nodig hebben. Dat we het werk van de Heere Jezus niet nodig hebben. Dat we U dus eigenlijk niet vertrouwen.
- We danken U dat U zo geduldig bent en ons iedere keer weer waarschuwt.
- Leert U ons ook om over U en Uw Woord te praten tegen anderen. Dat we ook geduld hebben met het ongelooft van anderen.

PSALM- EN LIEDLIJST

Psalm 27:7	Zo ik niet had geloofd
Psalm 63:2	'k Heb U voorwaar in 't heiligdom

Psalm 63:3   Dan zou ik, voor Uw Godd'lijk oog
Psalm 73:1   Ja waarlijk God is Isrel goed
Psalm 29:6   Looft den HEER', Die wond'ren werkt

Thomas heeft Jezus niet gezien
Ik heb geloofd, en daarom zing ik

INTRODUCTIE OP DE VERTELLING

- Jongens en meisjes, misschien heb je je oudere broer of zus wel horen zuchten: Ik heb mijn examens zo slecht gemaakt, ik ben vast gezakt. En toen kwam dat telefoontje: Je bent geslaagd! 'Echt?', riep je broer of zus dan, 'dat kan niet! Dat kan ik niet geloven. Ik geloof het pas als ik de cijfers op papier zie staan.' Zelf heb je dat bij een moeilijke repetitie misschien ook weleens gedacht. Zo gaat dat vaak: we willen het eerst zien, dan geloven we het pas. In het Bijbelverhaal van vandaag gaat het ook zo.
- Je neemt iets in je hand van grote waarde. Bijvoorbeeld een gouden tientje uit een muntenverzameling. Vervolgens zeg je dat je iets heel kostbaars in je hand hebt. Echt? roept er vast één. Mag ik het zien? Geloof je het niet? kunt je zeggen. Kijk maar! (eerst zien, dan geloven)
- Mark staat voor het aquarium. Er zijn babyvisjes geboren. Voordat hij naar bed gaat, wil hij nog even kijken. Maar dan! O, wat schrikt hij! Moedervis komt aanzwemmen en opent haar bek. En kijk! De babyvisjes gaan zo naar binnen. Nee! De moedervis eet alle visjes op. Huilend gaat Mark uiteindelijk slapen. Zijn moeder weet er ook niet goed raad mee. De volgende morgen maakt papa Mark wakker. 'Mark, kom eens kijken!' Mark denkt direct weer aan gisterenavond en voelt zich weer verdrietig worden. 'Nee! Ik kom er niet uit!' 'Kom nu maar', zegt papa. Ik wil je iets moois laten zien! En dan... beneden bij het aquarium zwemmen de babyvisjes weer gewoon rond. Mark voelt zich helemaal blij worden. 'Zo doen moedervissen dat Mark', zegt vader. 'Dat hadden we toch in dat vissenboek gelezen?' 'O!', zegt mark. 'Dat kon ik toen niet echt begrijpen, maar het is dus echt zo. Moedervis brengt de baby's gewoon naar bed.' 'Ja', zegt vader. 'En zie je, gelukkig dat je niet op bed bent blijven liggen, want dan was je nu nog verdrietig geweest.'
- Lees en bespreek samen HC zondag 7.